

قوتابخانه

به کر دهر ویش
(خورماتوو)

قوتابخانه که له پهراویزی شاری خورماتوودا بوو، له هۆلېک و دوو ژووری تاریک پیکهاتبوو، باخچه یه کی چکۆله شی هه بوو، باخچه که سی دار چناری تیدا بوو، داره کان هه همیشه له گه ل ره شه باکه دا له شه رتیکی دهسته و یه خه دا بوون، باکه تا راده یه ک هه تکی کرد بوون، لق و پۆی پېسیانه وه نه هیتلا بوو، داره کان به هاژ و هووژبان مامۆستای قوتابخانه که یان بیتزار کرد بوو، نهو به یانییه مامۆستاکه له گه ل شریقه و قلیشانی داره کان و هاژه و گقه ی ره شه باکه دا هینده شیرزه و به په له له ژووره که ی هاته دهر سهری و دهستیکی به سهر قهره و پله که وه جیما، له باخچه که دا که وته سهرسمدان و کیشای به داریکدا و پاشه و پاش گه رایه وه، سهری سوپما بوو بو هیچ نابینی؟ دهستی برد بو سهری نه ما بوو، راجه له کا و هاواری کرد: کوا سهرم؟! که لله سهره که ی به غه لبه غه لب له دهرگاکه وه هاته دهره وه، به دیواری هۆله که دا هه لژنا و وه ک کوترتیکی بال کرار که وته خواره وه، مامۆستا هه لی گرت و خستیه جیگاکه ی خۆی، رووناکییه کی بوهرچاوی روون کرده وه، بینی قوتابییه کان له پۆله که دا خه و تون، نه همیشه به په له کورسییه چکۆله که ی هه لگرت و چوو له پشت میزه که لیبی دانیشیت، ئینجا چاو پکی خه و الووی هه له یتناو ته ماشایه کی نهو سهری پۆله که ی کرد بینی سهرکه (گا) یه ک به دیواری پۆله که دا هه لواسراوه، گایه کی رهش مقنی شاخ له خوار بوو، زهنگه له یه کی له ملدا بوو، سهری قوتابییه کانی ده کرد، که دیتی مامۆستاکه سهری ده کات گوتی: چییه گات نه دیوه وا سهریم ده که ی؟ مامۆستاش به سهرسورمانیکه وه وتی: هه ی به زیادم نه کرد تو لیره چ ده که ی؟ گاکه وه لامی نه دایه وه ههر خه ربکی کاویژکردنی خۆی بوو، مامۆستا دووباره لیبی پرسی: پیتم نالیی تو له م پۆله دا چی ده که ی؟ گاکه مۆره یه کی لیکرد و وتی: من گابۆرم گابۆرم

نامناسی؟ مامۆستا که ئەمەى بیست مەچه کی خسته ژیر سەری و وهک قوتابییەکان لیبی خەوتەوه، هەر که خەوی لێ کەوت و نەکەوت (گا) که به زهه زهنگه له کهى ههلی ساند، مامۆستا کتیبه کهى گرت به دەسبەوه و چوو له بەردەم سەبووره که ئەم شیعەرى خویندەوه:

(ئای چەند حەزم له بیستى پێکەنین و له بینینی خەندەى لێوه
چەند حەزم له بینینی کانیاوی شاخ و رەز و گولالەى دەشت و کێوه

چەندم حەز له گول و بەهار گەلای سەوزه
له گەرانى سەر دەریا و له زەرەدى لوتکەى بەرزە)

ئینجا ویستی کتیبه له سەر مێزه که دانێ و ئەم شیعەرى بنووسى، دیکه تی دا دەستی راستى په ریوه، ناچار لیبی خەوتەوه، قوتابییەکان هیتشتا هەر خەوتیبوون، پۆلێ سەربازی ون له جاده که دا به مەشق دەڕۆشتن، که گەیشتنه ناستى پۆله که سلاویکی سەربازیان بۆ مامۆستا لێداو سەرەو خوار بوونەوه، سەربازەکان پر چهک بوون، هەمـوو یان لاو بوون، زۆر بەیان وینەى دلدارەکانیان له جزدانه کانیاندا بوو بێجگه له وینەى دۆست و ناسیاوه کانیا، مامۆستا هەر چۆنێ بوو له سەر سەبووره که نووسى «پۆلێ سەربازی ون = به پۆلێ بالندەى که شراو» تا ئێره قوتابییەکان هەر خەوتیبوون، له پهنجەره که وه خۆر هاتیبوو له سەر په حله بهک له گەل قوتابییەکاندا خەوتیبوو (مامۆستا به تەمای هەللاتنى خۆرى رۆژێکی نوێیه، که چى جه نابی هاتوو لێره خړ لیبی خەوتوو) پۆله سەربازەکه به جاده که دا دووباره گەرانەوه، مامۆستا له پهنجەره که وه تەماشایه کی کردن و وتی:

(ئای چەند رقم له رەنگى رەش و تەقەى تەفەنگە
له دیه نى جهستەى برژاوى نێو کورەى جهنگە
ئای چەندم رق له شەر و برسیتی و رەنگى خوینە
له لوولەى رەشى تۆبى مال سووتینە).

دوا به دواى ئەویش سەربازەکان به یهک دەنگ ئەمەیان وت، له دوور دەنگى ئامبولانس دەهات بەرهو قوتابخانه که دهچوو، له بهر دەرگای قوتابخانه که چوار کهسى بەرگ سپی که دوو عەرهبانەیان پێ بوو له ئامبولانسێک دابه زین و به پرتاو بەرهو پۆله که رۆشتن، ئامبولانسێکی تر هات، ئەو ناوه پرپوو له خەلکی بەرگ سپی، هەر عەرهبانەیهک دووسێ قوتابیان خسته سەرى و هاویشتیانە ئامبولانسەکانەوه و بردیان، باریکه خوینێکی رەش له پۆله که وه تا بهر دەرگای قوتابخانه که درێژ ببوووه، له پۆله که شدا مامۆستایه کی بێ سەر و دەست وانەى بۆ کۆمەلێ تهخته ی به تال و سەرکه گایهک دهوتەوه.

مندال و دایک

مندالێک له بهر دەرگای مالتیکدا کز و کۆله وار دهگری، ژنێکی عەبا به سەر له دەرۆهیه که وه به رهو بازار ته کان دهات، له دوور، لێره، له نێو شار گهه با دیت، شلیفی گەلاکان راده مالتی، به فر کرپوه دهکات، شۆفیره کان زهرد زهرد له پشتی جامی سه یاره کانیا نه وه جگه ره ده کیشن و ته ماشای دەرۆه کان دهکن، کاربایهک رۆژنامه یهک له گیرفانی دەرده هینێ و دهست دهکات به خویندنه وهی، مندال که به شوین دایکیدا دهکوه ویتته ری، ژنه که له بهر دوکانیکدا مامه له ی هەندێ سەوزه و میوه دهکات، ئەوه یان کیلۆی به ههزار دیناره، ئەى ئەمه یان؟ پینج سهت، گرانه؟ گرانه مه یکره! ئەى چى بخزین؟ هیچ! سێ رۆژه داواى دانەیه سیو دهکات، هیچ نه ما داواى کات سیو نه بیت؟ کوره سه لکی پبازی بهرێ چوزانی کامه سیوه؟ شۆفیریک بانگ دهکات: یهک نه فەر دەرده چین بالا کاکه یهک نه فەرمان ماوه دەرۆین؟ ژنه که له شه قامه که ده په رپته وه ده چیتته بهر دوکانیکى ورده وه فرۆش کابرا له پشتی رۆژنامه که وه نیگایهک ده گریته ژنه که، ته زوو یک به گیانیدا دیت، سه بریکى وینەى ئەکته ره شوخه که دهکات دیسان به بالای ژنه که دا دەروانی، وه رنه وه کاکه وه رنه وه سیوی چاک کیلۆی به یهک و نیو، دوکانداریک: هه راجه برام هه راجه وه رنه وه ته ماتەى چاک و پاک، ژنه که بریک نوقل و پسکیت هه لده گری به دهسته له رزۆکه کانی هەندێ پارەى شر دهات به دهستی کابرای خاوهن دوکانه وه، خوشکه ئەمه یانم بۆ بگۆره دارزاه ناروات، چەند سالة هه لته گرتوو؟ نیمه له وه زیاترم نییه، نیته شته کان بگیرپه وه، دوو رۆژه داواى دوو دانە نوقل دهکات، هیچ نه ما نوقل نه بیت؟ چوزانی خورمایه کی بهرێ و بلێ ئەوه نوقله، کابرا دهکوه ویتته بهر اوورد کردن له نێوان ژنه که و ئەکته ره شوخه که دا، لهم جوانتره ئەگه ر جله کانی ئەمى له بهرکه ی، ناسکه ده لیبی کیکه؟ ژنه که نوقله کان ده گریته وه گیتز ده بیت، خه ریکه بکه وێ، فرمیسک له ئەوکیدا په نگ ده خواته وه، دوکانداریک ئەولا خوشکم ئەولا ئەو غه رازانه ت شیتلا نایان بینى؟ کابرایهک به سه کاکه به سه ئەو رۆ زۆر پیکه نیت بریکى به یله وه بۆ سبه ی، نا کاکه نا کێ ده لێ تا به یانی ده میتنم؟ ده میتنى به خوا ده میتنى؟ کرپوه که ده بێ به ره هیله مناله که رهق ده بیتته وه، شۆفیره که له جامه که وه سەر دەر دینێ: خۆت لاده دایکم خۆت لاده خۆ سهت هۆرن به فلسیک؟ موسافریک: خانم بازاری دهکا و ئەفه نیش له مالدا لیبی خه وتوو، ژنه که به هەندێ سەوزه و میوه ی گه نییه وه دهگه رپته وه ماله وه، له رپگا کۆمه لیک خه لک ده بینى پاچ و بیللیان پیبیه و ته رمى مندالیکیش به سه ر شانی

سځ چوارټيکيانه وده بيه و بهره و گورستان ده بيه، نه وه چييه براله نه وه چييه کي مردوه؟ هيچ نبييه خوشکه هيچ نبييه مندالتيکي هه تيسوي بي خاوه ن له دهر وازه ي بازاره که دا رهق هه لاتبو و ده بيه ين ده بينيژين؟!

به ريگاوه بهره و تونيل

له کاتيکدا هيتلي شه مننده فوري ته من و يستگه به ويستگه فارگوڼي جه ستم بهره و تونيلتي گه وره ده بات، تازه به تازه مه حوي گوته ني سهرم وهک مندال بو شنه ي ژيان گروگال ده کات، ده ننگيک که ههر له وانه به ده ننگي روحي خوځم بيت پيم ده لتي: گه لحو تازه له م ناخر و توخري ته منندا به ته ماي چيت؟ تويه کي به رخور که له هه موو ته منندا ههر خه ريکي خواردن بوي، مه گهر خودا بزاني تا کو ئيستا چهنده فوره نان و برنج و ساوهرت خواردوه؟ چهنده ته نه که روځ و شکر و چايي و چهنده نان سه به ته ميوه ت خواردوه؟ چهنده نان ده ست جل و بهرگي باله ت دريوه؟ له هه لده گه ري نه ملاو نه ولادا چهنده نان جووت پيلاوت دريوه؟ له چهنه بازي و مشتومري بي هوده دا سځ تا قم ددانت فري داوه؟ له ته ماشا و بينيني ده يان ديمه ني قه لپ و نارتيکدا، چهنده نان چاويلکه ت گوريوه؟ تازه چي به چي ده که ي! تو چيت؟ کام داهيتان و شاکار و خيتر و بيرت؟ تو سه رباري، جگه له پيس کردني ژينگه چيت بي هه لده سوورئ! ته قه ته قه فارگوڼي شه مننده فوره که نيو به نيو به ناگات ديني ته وه، له چالاوي نه و زه لکاوه ت قورتار ده کات، که چي زوري بي ناچي دووباره تبي ده که ويته وه، مه له قرغنه کاني نيو ميشکت هه لبه زو دابه زبانه ده يانه وي له و تاريکستانه بيتنه دهر، که چي قولتي نه و بيره ريگايان بي نادان، ناوريک له رابردووت ده ده يته وه، جگه له په ريزيکي پر له درک و ده غه ل چي تر نابيني، گه رووت وشک و تفت و تاله، بوچوري ناوي خواردنه وه، به چنگ ده که ويته هه لکه ندني ته راييه که ي بهر پيت، جگه له گوپلي قوراو هيچي ترت گير نابي، په نجه ت له قورگت هه لده خه ي ده ته وي هه ناوت دهر بيني، هه ست به بازار ده که ي، به ملا و به ولای خوتدا ده که ويته سهر راوه شانندن، هه ز و تاره زووه کانت له بيره فارگوڼي جه سته ت دينه دهر و به په يژه کاني ته منندا داده گه رين، بو زياتر دلنيا بوون سهر له نوي روزه کاني ته مننت به سهر ده که يته وه، تا چاوپرکات سهرابه و له و سهر يشه وه تونيلتيکي گه وره به، له ناخي خوتدا ده لتي خو نه م ده ننگه راست ده کات! ئينجا له گيرفانه کانتدا له کليليک ده گه رتي دهرگاي ژيانتيکي تازه ت بو بکاته وه تا بتواني دوو روزه زياتر بزي، که چي خوشت نازاني نه م داوکي کردنه ت له چييه؟ خو تو له م ژينه چ توخه يه کت نه کرد، نه دي ئيستا بوچي و

تونند به ههر دوو ده ست ژيانت گرتوه و ده ته وي روزه تيک زياتر بزي؟ نه م بنياده مه گيانه وه ريکي سه يره؟ بو بوون و نه بوون هه زار بيانوي پييه، بو ره و بووني مه ينه تي و نه داري و ئيس و نازاره کاني ژيان هه زار و يهک پاسا و ده هينتيه وه، تو شيه کيکي له م خه لکه ي ده ته وي به ههر هيمه ت و قيمه تيک بووه دوو روزه زياتر بزي! تو ده ست به داري ژيان نابيت، ده ته وي په رده يه کي سپي به سهر رابردووتدا بده ي و سهر له نوي له نوکه وه ده ست بي بکه يته وه، نه م جارهيان ده ته وي که سيکي تر بيت، که سيکي سپي پوشي نوراني، که سيکي تازه باهت، پروخوش و به ماريه ت، داهينر، بزیهک ده تگرئ، بزکه ده بيته پيکه نين، پيکه نينه که ده بيته قاقا، قاقا به خو ت پيده که ني، له پر ده ده ي له پر مه ي گريان و تا و تيکي چاک ده گري، کاتيک چاوه لده بري چوار ته نيشتت تاريکيه، کومه لتي چاوي زيت و زهق ته ماشا ت ده که ن، خه ريکه بتوقي، هه ي پتي لي ده که ي و هه لدي، بوکوي دهر وي تاريکيه، له سپه يه کدا پريازگه کاني عومر ده گه رتي، منه ي ده نکي چکلي ت ده که ي، تامي ده متي بي خو ش که ي، له غاوه ي ده مت گه چوري سپي هه لداوه، ليوت چهنده نان قه تماغه ي به ستوه، نه ک به ده نکي چکلي ت به لکو به چهنده نان گلاس شه کراو يش تازه شيرين نابي، که چي سهرت ههر شنه شن ده کا و ههر به ته ماي له نوکه وه ده ست بي بکه ي، تاوات ده خوازي ئينسان وهک دار و باويه، ههر که بيان برپا نه و له کرکه وه و ده يه کي تازه ي بکر دايه ته وه، نه مامي ساواي شين و که سک، داخي گرانت ههر نه مه بوو، نه و شه وه نه نوزت نه کرد، به دم گينگل دانه وه شه به قت کرده وه، که ده ستت له سهر چاوت دانا، بينيت و دوور تونيلتيکي گه وره ده مي کرده ته وه، شه مننده فوري ته من نيش له ئانوساتي نقوم بووندايه، به په له خو تت کو کرده وه و نه و چهنده جرو جانتيه ي پيت بوو، هه لت گرت و به ره و دهرگاي واگونه که چوي، ده تو يست به په له دابه زي، که چي بيره شه مننده فهر و توند دهر وشت، بواري دابه زيني نه داي ت، به و توميده ي له نزبکترين ويستگه دابه زي، که وتيته ته ماشا کردني ديمه نه کاني لا ريگا که، بي نه وه ي بزاني، تازه هيچ ويستگه يه ک له سهر ريگا نه ماوه و بو گه يشتن به تونيلتيکي گه وره ش ته نيا چهنده ساتيک ناوه، خو يندنه وه ي چيرو که که ت بي ته واو نه کرا، جگه ره يه کت داگيرسان و که وتيته بير کردنه وه له پاله واني چيرو که که، له که سيک ده چي دينا سي و بيرت نايه ته وه کييه، بيرت له ژيان نامه ي زور که س کرده وه، به لام نه تدوزيه وه، که چي دلنيابي نه مه ژيان نامه ي که سيکه دينا سي، کييه بيرت نايه ته وه، دووباره زور که ست به سهر کرده وه بي سوود بوو، وه لي خو تت له بير نه بوو بويه نه تناسيبه وه.